

SODBA SODIŠČA (drugi senat)
z dne 15. julija 2004^{*}

V zadevi C-415/02,

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata R. Lyal in C. Giolito, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožeča stranka,

proti

Kraljevini Belgiji, ki jo zastopa A. Snoecx, zastopnica, skupaj z B. van de Walle de Ghelcke, avocat,

tožena stranka,

zaradi ugotovitve, da Kraljevina Belgija, s tem:

- da je dajatvi na borzne transakcije zavezala vpise novih vrednostnih papirjev v Belgiji, izdanih ali ob ustanovitvi družbe ali investicijskega sklada, ali po povečanju osnovnega kapitala, ali ob izdaji posojila, in

^{*} Jezik postopka: francoščina.

- da je dajlatvi na izročitev prinosniških vrednostnih papirjev zavezala fizično izročitev vrednostnih papirjev na prinosnika belgijskih ali tujih javnih skladov, kadar gre za nove vrednostne papirje, izdane ali ob ustanovitvi družbe ali investicijskega sklada, ali ob povečanju osnovnega kapitala, ali ob izdaji posojila,

ni izpolnila obveznosti iz člena 11 Direktive Sveta 69/335/EGS z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala (UL L 249, str. 25), kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 85/303/EGS z dne 10. junija 1985 (UL L 156, str. 23),

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, C. Gulmann in R. Schintgen (poročevalec), sodnika, F. Macken in N. Colneric, sodnici,

generalni pravobranilec: A. Tizzano,
sodna tajnica: M.-F. Contet, glavna administratorica,

na podlagi poročila sodnika poročevalca,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 15. januarja 2004

izreka naslednjo

Sodbo

1 Komisija Evropskih skupnosti je z vlogo, vloženo v sodnem tajništvu 19. novembra 2002, na podlagi člena 226 ES vložila tožbo za ugotovitev, da Kraljevina Belgija s tem:

- da je dajatvi na borzne transakcije zavezala vpise novih vrednostnih papirjev v Belgiji, izdanih ali ob ustanovitvi družbe ali investicijskega sklada, ali po povečanju osnovnega kapitala, ali ob izdaji posojila, in
- da je dajatvi na izročitev prinosniških vrednostnih papirjev zavezala fizično izročitev prinosniških vrednostnih papirjev belgijskih ali tujih javnih skladov, kadar gre za nove vrednostne papirje, izdane ali ob ustanovitvi družbe ali investicijskega sklada, ali ob povečanju osnovnega kapitala ali ob izdaji posojila,

ni izpolnila obveznosti iz člena 11 Direktive Sveta 69/335/EGS z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala (UL L 249, str. 25), kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 85/303/EGS z dne 10. junija 1985 (UL L 156, str. 23, v nadaljevanju: Direktiva 69/335).

Pravni okvir

Skupnostna ureditev

2 Člen 11 Direktive 69/335 določa:

„Države članice ne zavežejo nobeni obliki obdavčitve:

- a) oblikovanja, izdaje, uvrstitve v kotacijo na borzi, uvrstitve na trg ali trgovanja z delnicami, deleži ali drugimi vrednostnimi papirji enake vrste ali s potrdili, ki predstavljajo take vrednostne papirje, ne glede na to, kdo jih je izdal;
- b) posojil, vključno z državnimi obveznicami, najetih z izdajo zadolžnic ali drugih prenosljivih vrednostnih papirjev, ne glede na to, kdo jih je izdal, ali katerih koli formalnosti, povezanih z njimi, ali oblikovanja, izdaje, uvrstitve v kotacijo na borzi, uvrstitve na trg ali trgovanja s temi zadolžnicami ali drugimi prenosljivimi vrednostnimi papirji.“

3 Člen 12(1) Direktive 69/335 določa:

„Ne glede na člena 10 in 11 lahko države članice obračunajo:

a) dajatve na prenos vrednostnih papirjev, zaračunane bodisi pavšalno ali ne;

[...]“

- 4 Obrazložitev predloga Direktive Komisije z dne 14. decembra 1964 (KOM(64), 526 konč.), ki je privedel do sprejetja Direktive 69/335, se glasi:

„Med [posrednimi] davki [na pretok kapitala] lahko razlikujemo na eni strani davke na zbiranje kapitala in na drugi strani davke na transakcije z vrednostnimi papirji. Ta osnutek direktive se nanaša na posredne davke na zbiranje kapitala, kategorijo davkov, ki vključuje dajatev na kapital na lastniški kapital družb, kolkovino na državne vrednostne papirje, kolkovino, zaračunano na uvedbo ali izdajo vrednostnih papirjev tujega izvora na nacionalni trg, kot tudi druge posredne obdavčitve, ki imajo enake značilnosti. Posredni davki na transakcije z vrednostnimi papirji, kot so dajatve na borzne transakcije, bodo pozneje urejeni v drugem osnutku direktive. Ta predlog torej nanje ne vpliva.“

- 5 Na podlagi člena 2(1) predloga Direktive Sveta o posrednih davkih na transakcije z vrednostnimi papirji, ki ga je Komisija predložila 2. aprila 1976 (UL C 133, str. 1, v nadaljevanju: predlog Direktive iz leta 1976), je obdavčljiva transakcija „odplačna odsvojitve ali pridobitve vrednostnih papirjev, kadar transakcijo v državi članici ali v tretji državi sklene oseba s stalnim prebivališčem v državi članici. Vsaka odsvojitev ali pridobitev vrednostnih papirjev je ločeno obdavčljiva transakcija.“

- 6 Člen 4(1) predloga direktive iz leta 1976 predvideva:

„Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za davčno oprostitve naslednjih transakcij:

- a) izdajo vrednostnih papirjev in prvo pridobitev vrednostnih papirjev v okviru izdaje,

[...]“

- 7 V delu V priloge k predlogu direktive iz leta 1976 je podrobneje navedeno, da „[v] smislu te direktive izdaja vrednostnih papirjev pomeni prenos vrednostnih papirjev s strani izdajatelja, vključno s prenosom, ki izhaja iz kapitalizacije rezerv“.

Nacionalna ureditev

- 8 Zakonski predpisi, ki so upoštevni v tem primeru, so belgijski Code des taxes assimilées au timbre (zakon o dajatvah, enakovrednih kolkovini, v nadaljevanju: CTAT) in izhajajo iz zakona z dne 14. aprila 1965 o spremembi Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, Code des droits de timbre in Code des taxes assimilées au timbre (zakon o dajatvah vpisa hipoteke in sodnih taksah, zakon o kolkovinah in zakon o dajatvah, enakovrednih kolkovini, *Moniteur belge* z dne 24. aprila 1965, str. 4430).

9 Člen 120 CTAT določa:

„Dajatvi na borzne transakcije so zavezane naslednje transakcije, sklenjene ali izvedene v Belgiji, kadar se nanašajo na belgijske ali tuje javne sklade:

1° vsaka prodaja, vsak nakup in, splošneje, vsaka odsvojitve in vsaka pridobitev proti plačilu;

2° vsaka dodelitev vpisniku, neposredno po javnem pozivu za javno izdajo, predstavitev, ponudbo ali prodajo.“

10 Na podlagi členov 120, 2°, in 121(1) CTAT dajatev na borzne transakcije bremeni dodelitev delnic in zadolžnic vpisniku. Njena davčna stopnja znaša med 0,07 % in 1 %.

11 Člen 126-1, 1°, CTAT od dajatve na borzne transakcije oprošča tiste transakcije, pri katerih noben poklicni posrednik ni dejaven ali ne posluje niti za račun ene od strank niti za svoj račun.

12 Člen 159, prvi in drugi odstavek, CTAT določa:

„Dajatvi na izročitev prinosniških vrednostnih papirjev je zavezana vsaka izročitev prinosniških vrednostnih papirjev, kadar se nanaša na belgijske ali tuje javne sklade.

Izročitev pomeni vsako fizično izročitev neposredno po:

1° vpisu;

2° odplačni pridobitvi;

3° konverziji imenskih vrednostnih papirjev v prinosniške vrednostne papirje;

4° dvigu vrednostnih papirjev iz zbirnega depozita pri kreditni organizaciji, borzni družbi, družbi za upravljanje sredstev ali pri Caisse interprofessionnelle de dépôts et de virements de titres (medstrokovna agencija za deponiranje in vplačilo vrednostnih papirjev).“

13 Člen 163, 1°, CTAT predvideva, da je izročitev vrednostnih papirjev neposredno po odplačni pridobitvi, pri kateri noben poklicni posrednik ni dejaven ali ne sklepa za račun ene od strank, oproščena dajatve na izročitev prinosniških vrednostnih papirjev.

14 Člena 120, 1° in 2°, in 159 CTAT, ki opredeljujeta področje uporabe dajatve na borzne transakcije in dajatve na izročitev prinosniških vrednostnih papirjev, ne razlikujeta med prvotno izdajo vrednostnih papirjev in poznejšimi transakcijami z obstoječimi vrednostnimi papirji.

Predhodni postopek

- 15 Ker je Komisija presodila, da sta dajatev na borzne transakcije in dajatev na izročitev prinosniških vrednostnih papirjev v nasprotju s členom 11 Direktive 69/335, je z dopisom z dne 10. maja 1999 Kraljevino Belgijo uradno pozvala, naj v roku dveh mesecev predloži stališča.
- 16 Z dopisom z dne 2. avgusta 1999 je belgijska vlada Komisijo obvestila o svojem stališču, da obe zadevni dajatvi spadata na področje uporabe člena 12(1)(a) Direktive 69/335.
- 17 Ker Komisija s tem odgovorom ni bila zadovoljna, je Kraljevini Belgiji 26. januarja 2000 poslala obrazloženo mnenje in jo pozvala, naj sprejme zahtevane ukrepe za uskladitev s tem mnenjem v roku dveh mesecev od njegove vročitve.
- 18 Z dopisom z dne 29. marca 2000 je belgijska vlada seznanila Komisijo, da vztraja pri svojem stališču, in predlagala sestanek z njenimi predstavniki. Ker na tem sestanku, ki je bil 14. decembra 2000, ni bil dosežen dogovor, se je Komisija odločila, da vloži to tožbo.

Tožba

- 19 Komisija navaja, da je Kraljevina Belgija s tem, da je nove vrednostne papirje obdavčila z dajatvijo na borzne transakcije in dajatvijo na izročitev prinosniških

vrednostnih papirjev, kršila člen 11 Direktive 69/335, ki državam članicam prepoveduje, da predvsem izdajo vrednostnih papirjev zavežejo kateri koli obliki obdavčitve.

Očitek glede dajatve na borzne transakcije

Trditve strank

- 20 Po mnenju Komisije je dajatev na borzne transakcije v nasprotju s členom 11 Direktive 69/335, ker bremeni vpis novih vrednostnih papirjev, izdanih ali ob ustanovitvi družbe ali investicijskega sklada, ali ob povečanju osnovnega kapitala, ali ob izdaji posojila.
- 21 Komisija meni, da pri tej dajatvi, v nasprotju s trditvijo belgijske vlade, ne gre za odstopanje, predvideno v členu 12(1)(a) Direktive 69/335, ki jo je kot izjemo od pravila neobdavčitve treba razlagati strogo in ne velja za novo izdane vrednostne papirje. Ta določba naj bi sicer dovoljevala državam članicam, da obdavčijo prenos vrednostnih papirjev, vendar naj bi pojem „prenos“ predpostavljal, da so zadevni vrednostni papirji pred prenosom pripadali drugemu lastniku. To razlago naj bi potrjevala po eni strani obrazložitev predloga Direktive z dne 14. decembra 1964 in po drugi strani sodna praksa Sodišča (glej sodbi z dne 2. februarja 1988 v zadevi Dansk Sparinvest, 36/86, Recueil, str. 409, in z dne 25. maja 1989 v zadevi Maxi Di, 15/88, Recueil, str. 1391), iz katerih naj bi izhajalo, da glede transakcij iz člena 11 Direktive 69/335 državi članici ni dovoljeno, da kapitalske družbe obdavči drugače kot z davki in dajatvami, predvidenimi v členu 12 te direktive.

- 22 Glede pojma „izdaja vrednostnih papirjev“ Komisija navaja, da tega pojma ni mogoče razlagati tako, kot da zajema prvi prenos teh vrednostnih papirjev, ker taka razlaga odvzame ves smisel prepovedi iz člena 11 Direktive 69/335. Izdaje vrednostnih papirjev se ne bi smelo ločiti od njihove pridobitve s strani vpisnikov in prepoved obdavčitve izdaje naj bi, po analogiji s presojo Sodišča v sodbi z dne 27. oktobra 1998 v zadevah FECSA in ACESA (C-31/97 in C-32/97, Recueil, str. I-6491, točki 18 in 19), veljala za celotno transakcijo, ki vključuje pridobitev vrednostnih papirjev s strani vpisnika.
- 23 Komisija ugovarja razlagi člena 4(1) predloga direktive iz leta 1976 belgijskih organov. V nasprotju z navedbami belgijske vlade, če ta določba predvideva prepoved obdavčitve izdaje vrednostnih papirjev in njihove prve pridobitve, take prepovedi ni mogoče razlagati kot indic za to, da naj bi bili ti transakciji ločeni ali da naj bi člen 11 Direktive 69/335 zajemal samo izdajo. Nasprotno je razlog za ponovitev prepovedi v tej določbi v drugem predlogu direktive skrb za jasnost. Tako naj bi navedba „prva pridobitev vrednostnih papirjev v okviru izdaje“ zgolj vsebinsko pojasnila prepoved iz tega člena 11.
- 24 Glede področja uporabe dajatve na borzne transakcije Komisija zatrjuje, da okoliščina, da določene transakcije niso zavezane tej dajatvi, ne more upravičiti kršitve člena 11 Direktive 69/335. Dodaja, da, v nasprotju z navedbami belgijske vlade, predmet dajatve na borzne transakcije ni omejen na izvršitev transakcije z vrednostnimi papirji na podlagi izpolnitve borznega naročila. V vsakem primeru pri presoji združljivosti te dajatve z navedeno določbo ni mogoče upoštevati niti dejanj poklicnih posrednikov pri transakcijah, ki so predmet te dajatve, niti identitete osebe, odgovorne za te.

- 25 Belgijska vlada meni, da člen 11(1)(a) Direktive 69/335 ne nasprotuje obdavčitvi prvega prenosa vrednostnih papirjev po njihovi izdaji.
- 26 Po mnenju te vlade uporaba pojma „trgovanje“ iz člena 11 Direktive 69/335 nujno pomeni, da mora obstajati vrsta poznejših prenosov. Prepoved vsakršne obdavčitve teh transakcij naj bi imela izjemno širok obseg, ki bi ga bilo vendarle treba omejiti z odstopanjem iz člena 12(1)(a) navedene direktive, ki dovoljuje obdavčitev prenosov vrednostnih papirjev.
- 27 Belgijska vlada trdi, da ni mogoče sprejeti razlage pojma „izdaja“, kot predlaga Komisija, in trditve, da se pri prenosu predpostavlja obstoj predhodnega lastnika. Pojem „izdaja vrednostnih papirjev“ naj ne bi zajemal prve pridobitve vrednostnih papirjev s strani vpisnika, temveč naj bi se omejeval na dejavnost družbe izdajateljice.
- 28 Iz predloga Direktive iz leta 1976 naj bi namreč izhajalo, da je treba „izdajo vrednostnih papirjev“ razumeti tako, da se nanaša na prvi prenos teh vrednostnih papirjev in da ne zajema njihove prve pridobitve. Ker ta predlog ni bil nikoli sprejet, bi bilo treba dopustiti, da države članice obdavčijo prvo pridobitev vrednostnih papirjev. Poleg tega naj bi iz sodbe z dne 17. decembra 1998 v zadevi Codan (C-236/97, Recueil, str. I-8679) izhajalo, da je pojem „prenos“ iz člena 12(1)(a) Direktive 69/335 treba razlagati široko in da mora za vse prenose vrednostnih papirjev, vključno z borznimi prenosi, veljati enaka ureditev ter da lahko izkoristijo odstopanje, predvideno v tej določbi.

- 29 Belgijska vlada navaja, da člen 4(1) predloga direktive iz leta 1976 sicer nasprotuje splošni prepovedi člena 11 Direktive 69/335, ampak da iz tam sprejetega razlikovanja med izdajo vrednostnih papirjev in njihovo pridobitvijo sledi, da se same izdaje ne sme obdavčiti. Druge transakcije, ki naj bi spadala v odstopanje iz člena 12(1)(a) iste direktive, naj ta prepoved ne bi zajemala.
- 30 V tej zvezi belgijska vlada dodaja, da iz zgoraj navedenih sodb Dansk Sparinvest in Maxi Di izhaja, da se prepoved obdavčitve iz člena 11 Direktive 69/335 nanaša le na kapitalske družbe, to je izdajateljice, in da okoliščina, da morajo vlagatelji ali prvi pridobitelji plačati dajatev, ni v nasprotju s to določbo. Ker so torej samo vlagatelji zavezani dajatvi na borzne transakcije, naj bi belgijska zakonodaja iz obdavčitve dejansko izvzela izdajo vrednostnih papirjev kot celostno transakcijo.

Presoja Sodišča

- 31 Da bi odločili o tem prvem očitku Komisije, je treba opozoriti, da člen 11(a) Direktive 69/335 prepoveduje, da se oblikovanje, izdaja, uvrstitev v kotacijo na borzi, uvrstitev na trg ali trgovanje z delnicami, deleži ali drugimi vrednostnimi papirji enake vrste ali s potrdili, ki predstavljajo take vrednostne papirje, ne glede na to, kdo jih je izdal, zavežejo kateri koli obliki obdavčitve.
- 32 Če drži, kot to zatrjuje belgijska vlada, da ta določba izrecno ne omenja prve pridobitve delnic, deležev ali drugih vrednostnih papirjev enake vrste, ostaja dejstvo, kot je to poudaril generalni pravobranilec v točki 14 sklepnih predlogov, da naj bi odobritev, da se novo izdani vrednostni papir zaveže davku ali dajatvi na prvo

pridobitev, v resnici pomenila le obdavčitev same izdaje tega vrednostnega papirja kot sestavnega dela celostne transakcije glede na zbiranje kapitala. Izdaja vrednostnih papirjev namreč ni sama sebi namen, ampak je smiselna šele takrat, ko pridobijo te vrednostne papirje pridobitelji.

- 33 Polni učinek člena 11(a) Direktive 69/335 tako zahteva, da mora „izdaja“ v smislu te določbe vključevati prvo pridobitev vrednostnih papirjev, ki se izvede v okviru njihove izdaje.

- 34 Trditve Kraljevine Belgije ne omajajo te ugotovitve.

- 35 Prvič, glede trditve, da ker se člen 11(a) Direktive 69/335 izrecno ne nanaša na prvo pridobitev vrednostnih papirjev po njihovi izdaji, ta transakcija ne sodi v prepoved iz te določbe, je treba navesti, da po eni strani s tem, da člen 4(1)(a) predloga Direktive iz leta 1976 z navedbo „prve pridobitve vrednostnih papirjev“ v okviru izdaje nakazuje, da je prva pridobitev vrednostnih papirjev sestavni del splošnejše transakcije izdaje vrednostnih papirjev, od katere ni ločljiv. Po drugi strani okoliščina, da je Komisija ob ustreznem upoštevanju obstoja razlik pri razlagi ali uporabi navedenega člena 11(a) želela zagotoviti enotno uporabo direktiv, ki se nanašajo na iste transakcije, s tem, da je natančneje opredelila „izdajo vrednostnih papirjev“, ne more vplivati na ugotovitev, da je z gospodarskega vidika treba prvo pridobitev vrednostnih papirjev v okviru njihove izdaje šteti kot sestavni del te izdaje.

- 36 Drugič, glede trditve, da dajatev na borzne transakcije ne spada na področje uporabe Direktive 69/335, ker zavezanci te dajatve niso kapitalske družbe, ki jih ureja ta direktiva, temveč vlagatelji, zadošča ugotovitev, da se prepoved zavezati davku, ki ni dajatev na kapital in druge dajatve in davki iz člena 12 navedene direktive, nanaša le na izrecno naštete kapitalske transakcije, ne da bi bilo za njihovo opredelitev treba natančneje določiti identiteto davčnega dolžnika.
- 37 Tretjič, glede trditve, da dajatev na borzne transakcije pomeni dajatev na prenos vrednostnih papirjev v smislu člena 12(1)(a) Direktive 69/335, ki mora zato izkoristiti odstopanje, predvideno v tej določbi, je treba navesti, da je to odstopanje kot vsako izjemo treba razlagati strogo in ne sme privedi do tega, da bi načelo, od katerega odstopa, izgubilo polni učinek.
- 38 Razlaga pojma „prenos“ iz člena 12(1)(a) Direktive 69/335 v smislu, kot ga predlaga belgijska vlada, bi torej členu 11(a) te direktive odvzela njegov polni učinek, tako da bi bil lahko postopek izdaje, ki v skladu s to določbo ne sme biti zavezan nobenemu drugemu davku ali dajatvi kot dajatvi na kapital, kljub temu obdavčen z drugim davkom ali dajatvijo, saj se novo izdani vrednostni papirji v okviru izdaje nujno „prenesejo“ na pridobitelje.
- 39 Zato prve pridobitve vrednostnih papirjev v okviru njihove izdaje ni mogoče šteti kot „prenos“ v smislu člena 12(1)(a) Direktive 69/335 in torej dajatev na tako prvo pridobitev ne more soditi v odstopanje po tej določbi.

- 40 Ob upoštevanju teh ugotovitev je treba ugotoviti, da dajatev na borzne transakcije, če se odmeri na nove vrednostne papirje, ki so bili izdani ali ob ustanovitvi družbe ali investicijskega sklada, ali po povečanju osnovnega kapitala, ali ob izdaji posojila, pomeni obdavčitev v smislu člena 11(a) Direktive 69/335, katere uvedbo ta določba prepoveduje.
- 41 Iz tega izhaja, da je prvi očitek Komisije utemeljen.

Očitek glede dajatve na izročitev prinosniških vrednostnih papirjev

Trditve strank

- 42 Komisija trdi, da se njene trditve glede dajatve na borzne transakcije *mutatis mutandis* prenesejo na dajatev na izročitev prinosniških vrednostnih papirjev. Vendar pojasnjuje, da ta krši člen 11 Direktive 69/335 samo takrat, če bremeni izročitev vrednostnih papirjev neposredno po njihovi izdaji.
- 43 Belgijska vlada najprej navaja, da Komisija ni zadosti obrazložila svojih trditev glede nezdružljivosti dajatve na izročitev prinosniških vrednostnih papirjev s členom 11 Direktive 69/335. Preprosto sklicevanje na trditve, izpeljane glede dajatve na borzne transakcije, naj ne bi bilo zadostno, saj naj bi bili ti dajatvi zelo različni.

- 44 Belgijska vlada dalje trdi, da dajatev na izročitev prinosniških vrednostnih papirjev, katere cilj je preprečiti izročitev fizičnih vrednostnih papirjev in spodbujati naložbe vrednostnih papirjev v zbirni depozit, spoštuje prepoved iz člena 11 Direktive 69/335, ker je obdavčena zgolj fizična izročitev vrednostnih papirjev. Ta transakcija bi morala biti torej samostojna in neodvisna od izdaje vrednostnih papirjev. Okoliščina, da so izdani vrednostni papirji imenski, nematerializirani ali deponirani v zbirni depozit pri finančni instituciji, naj ne bi povzročila obdavčitve s to dajatvijo. Poleg tega izročitve prinosniških vrednostnih papirjev ni več mogoče opredeliti kot „uvrstitev na trg“ ali „trgovanje“ s temi vrednostnimi papirji v smislu člena 11 Direktive 69/335.
- 45 Belgijska vlada nazadnje zatrjuje, da obdavčitev izročitve prinosniških vrednostnih papirjev sodi v odstopanje iz člena 12(1)(a) Direktive 69/335, ker naj bi pojem „prenos“, kot ga razlaga Sodišče v zgoraj navedeni sodbi Codan, pokrival tako pravno dodelitev vrednostnih papirjev kot njihovo fizično izročitev.

Presoja Sodišča

- 46 Navesti je treba, da je očitek Komisije omejen na obračunavanje dajatve na izročitev prinosniških vrednostnih papirjev, ki bremeni fizično izročitev takih vrednostnih papirjev neposredno po izdaji.

- 47 Torej, če drži tako, kot to navaja belgijska vlada, da izdaja, kot je izdaja prinosniških vrednostnih papirjev, ne privede do obračuna te dajatve, kljub temu ostaja dejstvo, da je treba fizično izročitev takih vrednostnih papirjev njihovim prvim pridobiteljem iz enakih razlogov, kot so navedeni v točki 35 te sodbe, šteti kot sestavni del izdaje v smislu člena 11(a) Direktive 69/335.
- 48 Pomembno je dodati, da fizična izročitev prinosniških vrednostnih papirjev prvemu pridobitelju niti ne sodi v odstopanje, predvideno v členu 12(1)(a) Direktive 69/335, ker se, kot izhaja iz točke 37 te sodbe, pojem „prenos“ razlaga strogo in iz istih razlogov, kot so navedeni v točki 38 te sodbe, ne more zajeti prve fizične izročitve novo izdanih vrednostnih papirjev.
- 49 V nasprotju s trditvami belgijske vlade ta ugotovitev ne nasprotuje razlagi člena 12(1)(a) Direktive 69/335, kot jo je podalo Sodišče v zgoraj navedeni sodbi Codan.
- 50 Kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 38 sklepnih predlogov, Sodišče v tej sodbi ni potrdilo široke razlage pojma „prenos vrednostnih papirjev“, ampak se je omejilo na enotno razlago različnih jezikovnih različic Direktive 69/335, če bi bile med njimi razlike, pri čemer je odločilo, da člena 12(1)(a) te direktive ni mogoče razlagati tako, kot da omejuje možnost držav članic, da obračunajo dajatve na same borzne transakcije tako, kot to predvidevata nemška in danska različica navedene direktive.

- 51 Ob upoštevanju teh ugotovitev je treba ugotoviti, da dajatev na izročitev prinosniških vrednostnih papirjev, kolikor bremeni prvo fizično izročitev novo izdanih prinosniških vrednostnih papirjev, pomeni prepovedano obdavčitev na podlagi člena 11(a) Direktive 69/335.
- 52 Iz tega sledi, da je tudi drugi očitek Komisije utemeljen.
- 53 Zato je treba ugotoviti, da Kraljevina Belgija, s tem da je:
- dajatvi na borzne transakcije zavezala vpise novih vrednostnih papirjev v Belgiji, izdanih ali ob ustanovitvi družbe ali investicijskega sklada, ali ob povečanju osnovnega kapitala, ali ob izdaji posojila, in
 - dajatvi na izročitev prinosniških vrednostnih papirjev zavezala fizično izročitev prinosniških vrednostnih papirjev glede belgijskih ali tujih javnih skladov, kadar gre za nove vrednostne papirje, izdane ali ob ustanovitvi družbe ali investicijskega sklada, ali ob povečanju osnovnega kapitala, ali ob izdaji posojila,

ni izpolnila obveznosti iz člena 11 Direktive 69/335.

Stroški

- 54 Na podlagi člena 69(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Komisija je predlagala, naj se Kraljevini Belgiji naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE (drugi senat)

razsodilo:

1) Kraljevina Belgija, s tem

- da je dajatvi na borzne transakcije zavezala vpise novih vrednostnih papirjev v Belgiji, izdanih ali ob ustanovitvi družbe ali investicijskega sklada, ali ob povečanju osnovnega kapitala, ali ob izdaji posojila, in

- da je dajetvi na izročitev prinosniških vrednostnih papirjev zavezala fizično izročitev prinosniških vrednostnih papirjev glede belgijskih ali tujih javnih skladov, kadar gre za nove vrednostne papirje, izdane ali ob ustanovitvi družbe ali investicijskega sklada, ali ob povečanju osnovnega kapitala, ali ob izdaji posojila,

ni izpolnila obveznosti iz člena 11 Direktive Sveta 69/335/EGS z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala, kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 85/303/EGS z dne 10. junija 1985.

2) Kraljevini Belgiji se naloži plačilo stroškov.

Timmermans

Gulmann

Schintgen

Macken

Colneric

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 15. julija 2004.

Sodni tajnik

Predsednik drugega senata

R. Grass

C. W. A. Timmermans